

Apie žydų veiklas – prieškario telefonų knygoje

Atkelta iš 7 p.

Masso miltų krautuvė – Gedimino g. 27;
Mišniunerio odų dirbtuvė – Kalėjimo g. 11;
brolių Palecų elektrinė popierinių maišelių dirbtuvė – Gedimino g. 15;
J. Perkulio viešbutis – Vienuolyno g. 13;
Chaimo Rabinavičiaus aliejaus ir pokosto dirbtuvė – Vytauto g. 58;
Slonimsko spaustuvė – Kauno g. 1A;
L. Šapiro ir M. Joffe elektros, radijo ir dviračių prekyba – Kęstučio a. 13;
Cetelio Šor geležies prekyba – Vilniaus g. 64;
E. Šneiderio alaus urmo sandėlis – Vytauto g. 9.
(*Verslų pavadinimai – pagal dokumentą*).

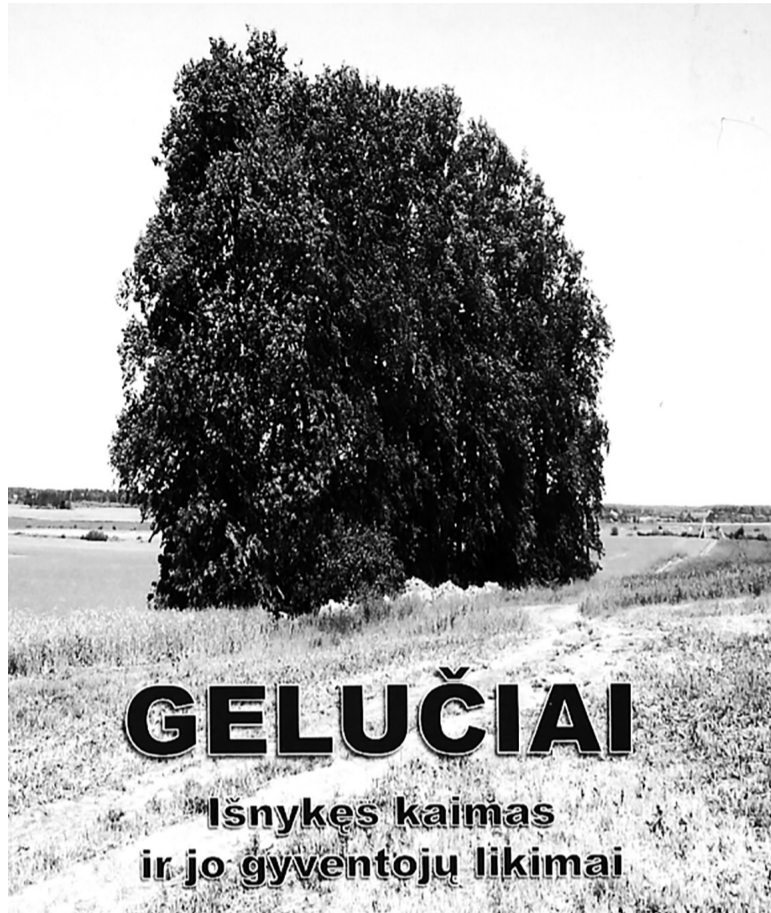
Dar telefonus Ukmergėje turėjo:

Izraelis Arkinas (gyv. Gedimino g. 76);
Ch. Berzakas (Vilniaus g. 30);
L. Breznikas (Vilniaus g. 36);
A. Buškancas (Kauno g. 8);
B. Goldbergas (Vienuolyno g. 15);
Chaimas Gordonas (Kęstučio a. 5);
Benjamins Fišeris (Naujoji g. 7);
C. Klisas (Kęstučio a. 6);
Ch. Krikūnas (Gedimino g. 23);
Šmerelis Levinas (Sinagogos g.);
J. Levinšteinas (Pivonijoje);
J. Losas (Vytauto g. 44);
M. Orvinas (Pivonijoje);
Kalmanas Paselnikas (Antokolio g. 23);
Berelis Rabinavičius (Kęstučio a. 10);
E. Reznikas (Vytauto g. 3);
Cemachas Riklinskis (Gedimino g. 2);
Šušanas (Vilniaus g. 3);
M. Volkas (Vytauto g. 19).

Ištrauka iš knygos „Ukmergės žydų bendruomenės istorija“.
Sudarytojas Julius Zareckas.

Išnykusį kaimą mena liepos, akmenys ir ... knyga

Atkelta iš 7 p.

Į istoriją pateko ir Lietuvos nepriklausomybės laikais Gelučių, vėliau Mariniškių mokykloje ant sienos, pačioje garbingiausioje vietoje, kabėjęs kryžius. Sovietmečiu jis buvo pakeistas į Stalino portretą. Kryžius buvo pasmerktas nebūčiai. Tačiau Lietuvos patrioto, ilgamečio mokytojo, kurio namuose ir buvo mokykla, Jono Gedzevičiaus dėka kryžius išsaugotas. Okupacijos metu jis buvo slepiamas palėpėje. Sovietiniais laikais, griaunant namą, kur kadaise buvo įsikūrusi mokykla, palėpėje buvęs kryžius „nukeliavo“ į Jono namus Valkininkuose. Šiuo metu senasis kryžius, kuriam jau per 100 metų, sugrįžo į savo kraštą, kur jį Vidiškiuose tebesaugo J. Gedzevičiaus brolio marti Vida.

2013 metais buvusios pradžios mokyklos vietoje Jono Gedzevičiaus, Karolio Žibučio ir kitų Mariniškių kaimo gyventojų iniciatyva buvo pastatytas kryžius, o ant jo pritvirtinta daugelį metų mokytojo slėpta ir išsaugota originali mokyklos iškaba su Lietuvos valstybės simboliu Vyčiu.

„Sodybų tuštėjimo metas“ Gelučiuose prasidėjo apie 1970 metus. Jį lėmė prasidėjusi sovietinė melioracija. Per dešimt metų kaime nebeliko nė vienos sodybos, nė vieno gyventojų. Kaimas išnyko.

„O kiek jų, tokių išnykusių, yra Lietuvoje? Kiek daug sodybų ir jose gyvenusių žmonių su jų džiaugsmiais, rūpesčiais, su jų gerais darbais, o kartais ir nuopuoliais... nuėjo į užmarštį. Bet iš tiesų – ne visai taip. Žmogus ir jo darbai išlieka tiek, kiek apie tai prisimename, kalbame, pasakojame. Todėl ir gimė mintis atkurti tai, kas jau senokai pamiršta, kas praėjo ir niekada nebesugrįš. Gal mes šios knygelės puslapiuose iš naujo atrasim savo seniai užmirštą praeitį, vaikystę, jaunystę, vėl prisiminsime savo tėvus ir senelius, kažką naujo sužinosime apie protėvius, – teigia leidinio autoriai. – Jeigu po keleto dešimtmečių ar dar vėliau ką nors iš čia paminėtų žmonių ar jų palikuonių paskatins prisiminti buvusio Gelučių kaimo istoriją, tai ir bus didžiausia padėka mums – knygos sudarytojams.“

Leidinyje gimė dėl parengto projekto, kurį finansavo Ukmergės r. savivaldybė. Jį 50 egz. tiražu išleido UAB „Valdo leidykla“. Keletą knygelės egzempliorių Monika ir Aleksandras Gražiai padovanojo Vlado Šlaito viešosios bibliotekos skaitytojams. Beje, Aleksandras tapo ir leidinio viršelio nuotraukos autoriumi, įamžinęs istorines liepas ir akmenis išnykusio kaimo vietoje. O Monika prisipažįsta, jog knygelė „Gelučiai“ – graži dovana jos 75-erių metų jubiliejaus proga.

Ukmergės tautodailininkės – tarp geriausiųjų

Atkelta iš 7 p.

Taikomosios dailės srityje pirmoji vieta skirta Gitai Kolosovienei iš Rokiškio už karpytas popieriaus užuolaidėles, antroji – Irenai Vapšienei iš Kupiškio už pintas kraitvežių kepures, dvi trečiosios vietos – anykštenei Skaidrei Račkaitytei už švilpukų kolekciją ir rokiškietei Alei Deksnienei už veltinių kolekciją.

Kryždirbystės srityje pirmoji vieta skirta Sauliui Kroniui iš Panevėžio rajono, antroji – anykštenei Pranui Petroniui, trečioji – anykštenei Vladui Gaidžiui.

Specialieji diplomai įteikti ir rokiškietei Violetai Jasinevičienei už skrybėles bei panevėžiečių

juvelyrui Vytautui Petrauskui už papuošalus.

Komisijos nariai dalijo komplimentus darbštiems Panevėžio bendrijos meistrams ir gyre profesionaliai parengtą parodos katalogą, dėkojo parodos autoriams ir organizatoriams.

Nors dėl karantino apribojimų parodos pamatyti gyvai negalima, ji yra eksponuojama ir virtualioje erdvėje. Respublikinis „Aukso vainiko“ turas vyks Raudondvarelyje.

UŽ inf.

Pirmas iš mūsų provincijos miestų turi vandentiekį

„Ukmergė pirmas iš mūsų provincijos miestų turi vandentiekį ir kanalizaciją ir didžiausią nuosimtį grįstų gatvių. Praeitais metais naujai nudažyti visi miesto namai ir skardinės iškabos pakeistos užrašais sienose.“

Šiame kreipiama dėmesio į gatvių ištiesinimą ir krautuvų vitrinų didinimą. Įsakoma nugriauti visą eilę į gatvę išsikūrusių laiptų ir gonkų, o mažus langus padidinti, įtaisant modernias vitrinas.

Įsakyma visiems namams prisijungti prie vandentiekio ir kanalizacijos tinklo. Kauno, Deltuvos ir Sodų gatvių susikirtime bus įrengta graži aikštelė. Pradedama tvarkyti Gruodžio 17 dienos gatvė, kuri veda į sporto stadioną. Gatvės ilgis – 1 050 metrų. Žemės darbų bus 7 000 kub. metrų.

Taip pat atliekami žemės darbai ir bus paruošiamas grindimui arklių turgus. Kęstučio aikštė šiemet bus grindžiama tašytais akmenimis. Aikštelė prie paminklo, aplink fontaną ir miesto sodo takai bus žvyruojami. Pivonijos kurorte Ukmergės miesto savivaldybė pastatė nemažą kurhauzą. Kurhauzas bus moderniškai įrengtas: su telefonu, radiju, skaitykla ir kt. patogumais. Be to, du kartus per savaitę kurhauze gries dūdų orkestras. Vienam žmogui išlaikymas mėnesiui kaštuos 120 litų. Be to, kurorte žvyruojami keliai, statoma teniso aikštė.“

„Savivaldybė“, 1935 m.
Šaltinis „Ukmergės kultūros puslapiai“

M. ir A. Gražiai auksinių vestuvių dieną 2016 m.

M. Kiškytė-Gražienė su mama ir dukrele Asta.

Eigilio gyvenamasis namas buvusiam Gelučių kaime.

M. Kiškytė su mama Aleksandra gimtosios trobos gonkelyje.